

I erva er klæðnahandil. Mest veður selt av undirklæðum og meturvörum.

havt nógvar, sigur Haldor.

Vøruúrvalið er økt nógv hesi árin. Haldor hevur havt handilin. Men annars er alt tað sama. Skivan, vektin og kassaapparatið, ið er frá umleið 1910. Haldor hevur ongur ætlanir um at gera handilin meira nýmótans.

— Tá eg einaferð gevist, hevur neyvan nakar annar hug at taka við, sigur hann.

Gott at vera

Handilin hjá Katrinu Christiansen er meira enn matvøruhandilin. Úr matvøruhandlinum gongur trappa upp, og i erva er toystova. Har arbeiða triggjar: Bente, allan dagin, og so Anna Jacobsen og Ása, báðar einars seinnapartin.

Anna hevur arbeitt i

handlinum i mong Harrans ár. Fyrr arbeiðið hon allan dagin.

— Eg kann ikki siga annað enn, at her hevur verið gott at arbeiði. Tá eg kom á sinni, stóð Hanna Mortensen fyrri handlinum i erva. Hon dugdi so væl at læra frá sær og at fáa alt at ganga, sigur Anna.

Tær yngstu stóðast ikki longur so leingi i slikum arbeiði. Arbeiðsdagurin er sjaldan av, fyrr enn klokkan er seks, og leygardagurin er eisini arbeiðsdagur. Tær plaga at skiftast um at arbeiða triðja hvønn leygardag. Men kortini hava tað verið nógvar, sum eru komnar aftur ella hava hugsað sær tað, tá børnini eru blivin vaksin.

Tað mesta, sum tær selja, er undirklæði og meturvørur. Mótaklæði halda tær seg frá at hava,

ti tær eru torførari at selja enn tað vanliga, og tað krevur eisini meira pláss, enn tær hava.

Anna sigur, at tær altíð hava selt nógv út á bygd. Fólk ringja og bileggja, og so verður tað sent. — Nógv teirra hava keypt frá okkum i árávis, so vit kenna hvønn annan, sigur hon.

Heldur ikki i erva er nakað broytt. Onkur broyting kundi kanska gjørt tað eitt sindur meira arbeiðsligt, men tað hevur ikki so nógv at siga. Arbeiðið er ikki so tungt, og krókarnir og skotini hava sín dóm, halda fólk. Nógv av teimum, sum keypa har, eru sum heimavand.

— Eg havi bara gott at bera øllum her. Íllstøðu av nøkrum slag kenni eg einki til. Vit hava altíð havt tað gott saman, sigur Anna.

Útlit fyri tannlækna-sáttmála

Alt bendir á, at tað nú ver at eydnast Føroya Tannlæknafeleg og Meginfelag Sjúkrakassa Føroya at gera sáttmála. Eingin sáttmáli hevur verið i fyra ár.

Sjúkrakassarnir og tannlæknarnir hava ílt við at semjast um, hvat tannlæknarnir skulu hava fyrri arbeiði sitt. Í fjør høvdu partarnir bara skrivligar samráðingar, men tær slitu tannlæknarnir i heyst. Síðan er einki hent, men nú hevur Meginfelag Sjúkrakassa Føroya i brævi boðað tannlæknunum frá, at tað góðtekur treytirnar hjá tannlæknunum fyrri at taka samráðingarnar upp aftur. Formaðurin i tannlæknafelegnum, Kristian Djurhuus vátar, at partarnir eru við at nærkast. Tannlæknarnir krevja, at lönirnar hjá tannlæknunum skulu liggja fimm prosent

oan fyrri lönirnar hjá tannlæknunum i Danmark. Góðtaka sjúkrakassarnir tað, skuldi borið til at gjørt sáttmála. Sjálvt orðaljóðið er eingin ósemja um, bara pengarnar.

Nevndin i Føroya Tannlæknafeleg hevur ikki havt stundir til at viðgjørt brævið frá Meginfelag Sjúkrakassa Føroya, men Kristian Djurhuus væntar, at tannlæknarnir nú fara at kalla inn til samráðingar.

Hesi fyra árinuttan sáttmála hava fólk verið nøydd til at góðtaka tannlæknunum alla rokningina. Síðan hava tær fingið ein part endurgóldnan i sjúkrakassanum. Í tíðarskeiðinum eru prísirnar farnar upp, men sjúkrakassans upphædd fyrri hverja víðgerð er óbroytt, og tí hava fólk fingið minni part aftur.

randi

Alt er upp á tann gamla máttan. Gongdin er nógv hjá Haldori millum skivu og hillar

Umvæla býráðshúsið

Eitt stórt umvælingar- og umbyggingararbeiði fer nú fram i býráðshúsinum i Havn. Tað verður gjørt i sambandi við, at øll umsitingin i býráðnum er umlögð.

Býráðshúsið er tann gamli kommunuskúlin i Havn. Har var kommunuskúli, til nýggjur kommunuskúli kom i 1956. Eftir tað varð bygningurin brúktur til ymiskt. GHM og Havnar Hornrestur vandu har eitt tíðarskeið, Sparikassin var har eina tíð, og i 60-árunum hevði Lærarskúlin innivist i gamla kommunuskúlanum.

I 1974 flutti býráðs-umsitingin inn, og somuleiðis Fólkeyvirlitið og Líkningardeildin. Fólkeyvirlitið og fleiri deildir

hjá býráðnum eru síðan flutt i onnur holi i býnum.

Tað vóru Djóni i Geil og Jacob Andreas Arge, sum saman við handverkarum i Havn bygdu gamla kommunuskúlan i 1894. Skúlin kostaði um 37.000 krónur at byggja. Seinast i 60-árunum varð tosað um at taka húsið niður, men hetta varð av ongum, og i staðin varð skúlin gjørdur um til býráðshús.

Nú húsið verður umvælt, verður roynt at fáa so nógv fram av tí upprunaliga sniðinum sum gjørligt. T.d. hevur masonit, filt og linoleum verið lagt á gólvini, og onkustaðni er hetta nú tikið av fyrri at tað gamla trægólvið skal koma til sín rætt aftur.